N°. 62. 1865.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Dinsdag 18 April.

Editie van Maandag avond 4 uren.

Middelburg 17 April.

OVER DE NIEUWE GENEESKUNDIGE STAATSREGELING.

I.

Langdurig, volgens velen vermoeiend, volgens enkelen zelfs kamer en natie afmattend, waren de jongste beraadslagingen in de tweede kamer der staten generaal over de thans aangenomen wetsontwerpen tot regeling van het geneeskundig staatstoezicht enz. en, niettegenstaande al dien arbeid, mag de vrees van velen, dat de eerste kamer de zoo sterk geamendeerde en met zoo kleine meerderheid aangenomen wetsontwerpen nog afkeuren zal, niet zonder grond genoemd worden. Wij willen in geen opzettelijke beoordeeling treden der voorgedragen ontwerpen, maar gaarne eene poging aanwenden, om de bij velen onzer lezers mogelijk gerezen vraag: „Wat hebben *wij* van die nieuwe geneeskundige staatsregeling te wachten voor ons gewest, voor onze gemeente, ja voor onze huisgezinnen?” te beantwoorden.

Een beslissend antwoord op deze vraag te leveren schijnt niet gemakkelijk, waar zoovele deskundigen zelve omtrent de gevolgen der wet zulke uiteenloopende gevoelens zijn toegedaan, maar men bedenke, dat vermoedelijk vele tegenstanders, die om een of andere reden zich tegen het ontwerp verklaard hebben of het hier en daar liever gewijzigd zagen, er toch vóór de toekomst oneindig meer heil van verwachten dan van den thans bestaanden toestand. Wij voor ons meenen althans bovengestelde vraag in gunstigen zin te moeten beantwoorden, en daarom willen wij 1. trachten het wellicht bij velen geschokt vertrouwen in eene zaak, die met zoo gering overwicht van stemmen en schijnbaar tegen den zin van vele bevoegde beoordeelaars haar beslag schijnt te erlangen, te verlevendigen; 2. den mogelijken invloed van het eerste ontwerp, zoo het althans tot wet wordt verheven, op ons gewest en de gemeente onzer inwoning nagaan, om ten slotte naar aanleiding van ontwerp II, III en IV een blik te werpen op de bij de nieuwe wet te verwachten verhouding van de geneeskundigen tot de maatschappij.

Om ons eerste doel te bereiken hebben wij slechts te letten op de verschillende meeningen der deskundigen over deze wetsontwerpen.

De thans nog vigeerende wet van 1818 moet — en dit is wellicht het eenige punt, waaromtrent volkomen overeenstemming bestaat — als ten eenemale afkeurenswaardig beschouwd worden: enkele artikelen zijn nimmer ten uitvoer gebracht om de eenvoudige reden, dat zij onuitvoerbaar waren, andere gaven tot de schromelijkste verwarring aanleiding, en terwijl de wetenschap met ieder jaar meer het denkbeeld: eenheid van stand en eenheid van bevoegdheid, naderde, trachtte de wetsinterpretatie steeds nieuwe standen, steeds anders bevoegden te scheppen.

Algemeen was dus het verlangen naar eene betere wet, maar omtrent de beginselen, waarvan de verandering moest uitgaan, heerschte en heerscht nog steeds sterk verschil van gevoelen. Van daar dat de arbeid der staatscommissiën van 1841 en 1848 betrekkelijk vruchteloos was, dat de ontwerpen van 1857, '59 en '62 slechts ontwerpen gebleven zijn, van daar de krachtige oppositie ook tegen deze ontwerpen, die wellicht een minder vastberaden minister dan onze tegenwoordige minister van binnenlandsche zaken aan het wankelen zou gebracht hebben.

In België, waar eveneens de wet van 1818 nog geldende is, hoewel in een harer hoofdbeginsels gewijzigd door het opheffen der voorwaarden tot verkrijging van bevoegdheid tot uitoefening der geneeskunst en der pharmacie aan eene staatscommissie, heerscht niet minder verschil van gevoelen. Daar wil de regeering in de onlangs [illegible] ingediende wetsontwerpen, dit bezwaar overwinnen door „une solution qui concilie dans une juste mesure les opinions opposées”, eene poging, die vermoedelijk het allerminst kans van slagen heeft.

De hoofdgrieven tegen de ontwerpen van de zijde der medici hier te lande vloeien voort uit den wensch van zeer velen naar slechts een enkelen stand van geneeskundigen, wier opleiding eene universitaire moet zijn, en in verband hiermede verbetering en uitbreiding van het onderwijs in de geneeskunde aan de hoogescholen, of eerst regeling van het hooger onderwijs en intusschen partiëele wijziging der bestaande geneeskundige wetten. Anderen wachten meer heil van gereorganiseerde provinciale en plaatselijke commissiën dan van het thans voorgestelde stelsel van inspecteurs en raden, terwijl weder anderen krachtdadig en met goed gevolg zijn opgekomen tegen het voorgestelde toezicht van gesalarieerde ambtenaren als stuitend en vernederend voor eene vrije kunst beoefenende mannen. Neemt men hierbij nog in aanmerking, dat geen wetsontwerp kan worden voorgesteld zonder eenigermate de bevoegdheid uit te breiden van een der beide thans bestaande geneeskundige standen, natuurlijk ten koste van den anderen, dan kan men lichtelijk nagaan, dat bij welk ontwerp ook door den billijken strijd pro aris et focis niet slechts verschil van meening, maar een ware twistappel tusschen de geneeskunstoefenaren wordt geworpen.

Maar genoeg. Wij willen de gronden der oppositie niet nader ontwikkelen; het aangevoerde zij voldoende om te doen zien dat geen wetsontwerp onverdeelden bijval kan erlangen, en bij de staatkundige redenen, die natuurlijk ook hier in het spel zijn, wel nimmer op eene groote meerderheid van onze kamers rekenen kan.

Het is vooral het eerste ontwerp, regelende het geneeskundig staatstoezicht, dat voor de maatschappij, bijzonder ook voor onze stad, belangrijk moet geacht worden, voornamelijk wegens het beginsel, waarvan het uitgaat: „verbetering der volksgezondheid, die tot nu toe van staatswege te weinig, in zeer vele opzichten in het geheel niet behartigd werd.”

Ook bij de wet van 1818 was het bevorderen der volksgezondheid een hoofddoel, maar de gezondheidsleer was toen eene te weinig ontwikkelde wetenschap, om krachtigen invloed op de maatschappij te kunnen uitoefenen. Eerst in de laatste jaren hebben vele ervaren en kundige mannen in tijdschriften als anderszins de grondstellingen dezer leer meer ingang doen vinden; ijveriger referendarissen bij het ministerie dan voor dezen, trachtten haar invloed te doen krijgen bij gemeentebesturen; alom werden gezondheidscommissiën opgericht en even zoo trachtten provinciale en plaatselijke commissiën in denzelfden geest werkzaam te zijn, getuige o. a. de statistieke tabellen, die van onze provinciale zijn uitgegaan, de verslagen van onze plaatselijke commissie, enz. Maar — al te dikwerf stuitten al deze pogingen op de eigenzinnigheid of bekrompenheid der gemeentebesturen. „De commissiën, zegt de memorie van toelichting, waren overladen met tijdroovende en waarlijk niet opwekkende werkzaamheden en werkten onder eene wettelijke regeling, welke tot nu toe weinig goede vruchten opleverde.”

Ook in deze gemeente valt nog heel wat te verbeteren. De hygienist, die onze overigens ruim gebouwde stad doorwandelt, zal in hare straten en grachten toch menige zonde tegen zijne wetenschap kunnen opmerken, die even licht vermeden had kunnen worden. Of het bestaan van dergelijke fouten wellicht moet worden toegeschreven aan geringe samenwerking der bevoegde autoriteiten, kunnen wij niet beoordeelen. Wel is ook hier in dertijd eene gezondheidscommissie opgericht, maar teeken van leven heeft zij althans in de laatste jaren niet gegeven. Of zij haren arbeid gestaakt heeft omdat wellicht tegenwerking of miskenning haar ontmoedigd heeft, of dat zij haar arbeid steeds in portefeuille bewaart, is ons onbekend. Hoe dan ook, hier voldoet de bestaande toestand niet aan de eischen der nieuwere wetenschap. En ten platten lande? hoevele gemeentebesturen zouden daar de gezondheidsleer naar waarde schatten?

Deze toestand kan door de nieuwe regeling niet onmiddellijk gewijzigd worden: de geneeskundige ambtenaren en raden zullen evenmin als de thans bestaande commissiën „iets te besturen hebben, maar alleen voor te lichten hen, die te besturen hebben. De schromelijkste verwarring, zegt de minister, zou het gevolg kunnen zijn van het scheppen eener nieuwe macht in den staat, waaraan de middelen in handen gegeven worden om op eigen gezag de gemeentebesturen tot het nemen van gezondheidsmaatregelen te noodzaken. De macht, die het geneeskundig staatstoezicht zal uitoefenen, kan geen andere zijn dan overtuiging.”

Maar een oneindig nauwkeuriger onderzoek naar den staat der volksgezondheid, dan thans door de met bezigheden overladen commissiën geschiedt, zal door de daarvoor bezoldigde ambtenaren kunnen ingesteld worden, die hierin worden bijgestaan door den geneeskundigen raad met zijne plaatsvervangende en correspondeerende leden, een stelsel, waardoor men dit onderzoek volkomener dan thans tot de kleinste gemeenten des rijks kan uitstrekken. Te dien einde ook hebben de geneeskundige ambtenaren toegang tot alle openbare gebouwen, komen de inspecteurs jaarlijks onder voorzitting van den minister van binnenlandsche zaken bijeen, dienen zij jaarlijksche verslagen in bij gedeputeerde staten enz. Uit dit onderzoek zal tevens de aanwijzing van de middelen ter verbetering voortvloeien; het zal de bouwstoffen leveren tot eene regeling der openbare gezondheidspolicie door de wet, zooals thans b. v. in Engeland bestaat. De handhaving dezer te maken wetten zullen weder tot het forum van het geneeskundig staatstoezicht behooren, evenzeer als onmiddellijk bij het in werking treden dezer staatsregeling de gemeentelijke verordeningen, voor zoover die betrekking hebben op de volksgezondheid.

Wij zien dus: Onderzoek en studie van den toestand der volksgezondheid (b. v. van de reden der grootere sterfte in sommige plaatsen) zal de hoofdwerkzaamheid der inspecteurs zijn en eene daarop gegronde medische policie het resultaat, en op grond hiervan meenen wij dat het eerste wetsontwerp ook voor ons gewest en onze gemeente, zoo al niet onmiddellijk, toch met der tijd verbetering zal aanbrengen.

Ook de overige bepalingen van het ontwerp, de openbaarheid der vergaderingen van de geneeskundige raden, de periodieke aftreding van hunne leden, enz. kunnen niet anders dan heilzame uitwerking hebben.

Men verneemt, dat de tweede kamer over de financieele voorstellen der regeering, die na de daarin gebrachte wijzigingen op nieuw in de afdeelingen onderzocht zijn, dadelijk een eindverslag zal uitbrengen, ten einde die wetten nog in den loop van het tegenwoordig zittingjaar te kunnen afdoen. (*Wkbl. burg. adm.*)

Naar wij vernemen zijn dezer dagen door den commissaris des konings in deze provincie bevorderd, om in te gaan 1 Mei e. k., de navolgende werkbazen bij de calamiteuse polders, te weten:

tot den 1en rang: Pieter Johannis Visser, dienstdoende bij de watering Walzoorden, en Blaas Blok, bij den polder Oud en Jong Breskens;

tot den 2en rang: Jilles Koozeman Johs.z., bij den Hoofdplaatpolder;

tot den 3den rang: Archibald Wright, bij den polder Bommenede; Cornelis de Zeeuw, bij den polder Deurloo; Hendericus Daams, bij den polder Ellewoutsdijk; Jan Krijger, bij de polders Vliete en Nieuw-Noord-Beveland; Anthonie Bolier, met verplaatsing van den polder Eendracht naar den polder Borsselen, en Jilles Koozeman Jansz. bij de polders Margaretha en Kleine Huisens;

tot den 4en rang: Pieter de Munck, bij den polder Ellewoutsdijk; Abraham van Oosdorp Louwers, met verplaatsing van den polder Muije naar den Eendrachtpolder; Johannes de Vriend, bij de polders Tien Honderd en Zwarte en Adornis; en Kristiaan van Rooijen Wz., bij den polder Anna.

---

* Uit Goes schrijft men ons heden:

„Gisteren namiddag is alhier gevankelijk overgebracht de persoon van B., te Brussel gearresteerd, vroeger alhier

woonachtig, verdacht van den diefstal der épauletten, sjerp en ordeteekenen van wijlen den generaal Knoll uit de herberg te Yerseke.

In de vergadering der letterkundige afdeeling van de koninklijke academie van wetenschappen van Maandag ll. heeft de hoogleeraar Vissering de aandacht gevestigd op drie eigenhandige geschriften van Huig de Groot, die in November des vorigen jaars te 's Gravenhage geveild en voor de boekerij der Leidsche hoogeschool aangekocht zijn. De Groot, die in zijn Mare liberum de vrije vaart op alle zeeën met kracht had verdedigd, schreef in 1607 of 1608 een vrij uitvoerig werk in 15 hoofdstukken, de Jure praedae, waarin hij aandringt op het bestrijden der Portugeezen en Spanjaarden in Indië. Dit werk, het meest belangrijke der drie handschriften, is eerst om de onderhandelingen over het bestand, later door de bijzondere omstandigheden waarin de schrijver verkeerde, onuitgegeven gebleven en de Groot heeft de uitgave niet verlangd, maar veel hieruit overgenomen in zijn werk de Jure belli ac pacis, dat in 1652 het licht zag. In frischheid en kracht staat het boven het latere werk de Jure belli, en bevat historische bijzonderheden, die daar niet gevonden worden. Op de vraag, of dit werk, dat volledig bewaard is, verdient uitgegeven te worden, durfde de heer Vissering nog geen stellig antwoord geven. Eene naauwkeurige lezing en vergelijking van beide werken werd door hem wenschelijk geacht.

In de Donderdag te Amsterdam gehouden zitting van den gemeenteraad is behandeld het rapport van burgemeester en wethouders op eene missive van de hoofdcommissie tot oprichting van een gedenkteeken aan Joost van den Vondel, over de plaats waar dit gedenkteeken zal worden gesteld. De conclusie strekt om aan de hoofdcommissie de keuze te laten tusschen eene plaatsing van het gedenkteeken op de Nieuwmarkt of de gedempte Muidergracht, onder aanbieding, welke van de twee plaatsen ook moge worden gekozen, de kosten der fundeering van voetstuk en standbeeld uit de gemeentekas te bestrijden. In behandeling kwam tevens het nieuwe adres der hoofdcommissie, hetwelk strekt om het standbeeld op de Torensluis te doen verrijzen. Na eenige deliberatiën werd besloten de zaak aan te houden en de stukken in handen van burgemeester en wethouders te stellen tot praeadvies, welke motie werd aangenomen met 19 tegen 12 stemmen.

Z. M. heeft bewilliging verleend op het bij verzoekschrift overgelegd notarieel afschrift der acte, houdende wijzigingen in de acte van oprichting der naamlooze vennootschap: Tweede Nederlandsche algemeene levensverzekering-compagnie, gevestigd te Amsterdam.

In de dezer dagen te Franeker gehouden vergadering van de leden der 7e *afdeeling van de maatschappij* van landbouw en veeteelt is besloten, op nieuw pogingen aan te wenden tot het stichten van eene rijks-landbouwschool te Franeker. Er zal daartoe aan den koning een verzoekschrift worden ingediend, terwijl aan den minister van binnenlandsche zaken zal worden verzocht dit te ondersteunen.

Onderscheidene groothandelaren, te Amsterdam, hebben zich op nieuw tot de tweede kamer der staten generaal gewend, met verwijzing naar hunne adressen van *April 1862 en December 1863*, tot bestrijding van de in het wetsontwerp, houdende nadere bepalingen omtrent den suiker-accijns, voorgestelde verhooging van het inkomend recht op de melasse.

Men schrijft uit 't land van Altena van 14 April:

Nadat wij nog pas geleden veel last hadden van het overvloedige water in de verschillende polders of waterschappen, in deze landstreek gelegen, maar daarvan, door gunstigen wind spoedig waren ontlast, is nu de landbouw niets bij vorige jaren ten achter. Het is een lust om de schoone landerijen te zien; granen staan uiterst schoon, zaad heeft wel wat geleden door den laatsten vorst, maar zich toch hervat. De aardappelen zijn bijna alle in den grond. De weiden worden zoo groen, dat men spoedig den stal ontruimd zal zien. Het jonge vee ziet men in alle polders ter weide, zoodat in een woord de gesteldheid voor den landman niets te wenschen overlaat.

Benoemingen en besluiten.

LEGER. Op non-activiteit gebracht, voor den tijd van één jaar, de 2e luitenant C. G. S. baron van Heemstra, van het regement rijdende artillerie.

BELASTINGEN ENZ. Benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Beuningen c. a., de heer W. H. J. van Hien, thans in dezelfde betrekking te Schinveld.

Op verzoek eervol ontslag verleend aan den heer J. Muller uit zijne betrekking van ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Oude Pekela.

Benoemd tot ontvangers der registratie en domeinen: te Zaandam, de heer M. Langeveld, thans als zoodanig te Papendrecht; te Wijk bij Duurstede, de heer J. Scheltema, thans te Oldeberkoop; te Sluis, de heer mr. W. Hemsing, thans te Sittard.

Kerknieuws.

De heer G. J. Gobius du Sart, predikant te Arnemuiden, heeft voor het beroep naar Loon op Zand bedankt.

— Te Linschoten (classis Utrecht) is tot predikant beroepen de heer J. E. Steenbakker Morilyon Loysen, thans te Koudekerke.

— Den 29 Maart is te *Woudsend (classis Sneek)* in bijna 59-jarigen ouderdom overleden de heer J. J. Knap, sedert 6 September 1829 achtereenvolgens predikant bij de Nederduitsche hervormde gemeente te Valkenburg, Heerde, Aarlanderveen, Doornspijk, Fijnaart, Heeg, Oud-Alblas, Putten, Opheusden, Vlissingen, Losdorp en sinds drie jaren te Woudsend.

Marine en leger.

De officier van gezondheid 3e klasse bij de geneeskundige dienst der landmacht in West-Indië Ph. A. Risch, is Vrijdag met het schip Albatros, gezagv. Koch, van Nieuwediep naar Suriname vertrokken.

— De officier van administratie 1e klasse A. A. Gijsberti Hodenpijl, laatst behoord hebbende tot het eskader in Oost-Indië, en met particuliere gelegenheid den 10 dezer in Nederland teruggekeerd, is met dat tijdstip op non-activiteit gebracht.

Voorts wordt de luitenant ter zee 2e klasse, P. J. van Druynen, behoorende tot de rol van het wachtschip te Willemsoord, met den laatsten dezer op non-activiteit gebracht en met den 1 Mei aanstaande vervangen door den luitenant ter zee 2e klasse, J. Sandt van Nooten, thans non-actief.

Met den 20 dezer wordt de luitenant ter zee 2e klasse, jhr. C. C. Six, dienende op Zr. Ms. schroefstoomschip Prinses Maria, op non-activiteit gebracht, en daarentegen de luitenant ter zee 2e klasse C. Q. Vermaer met den 21 dezer van het wachtschip te Willemsoord op gemeld schroefstoomschip, en de luitenant ter zee 2e klasse H. van Broekhuyzen, thans non-actief, op dat wachtschip geplaatst.

Regtszaken.

Het provinciaal gerechtshof in Overijssel heeft Vrijdag in de bekende zaak van H. J. Koersen, lid van den gemeenteraad te Bathmen, arrest gewezen en daarbij aangenomen dat de door het raadslid Koersen in de openbare vergadering van den gemeenteraad te Bathmen den 27 December jl. gesproken woorden: „die dezen brief geschreven heeft dat is een schurk, die moet een schurkenhart hebben,” daar hij zeer wel wist wie dien had geschreven, een persoonlijke beleediging zijn tegen den persoon des burgemeesters, tijdens hij als voorzitter van den gemeenteraad in zijne functiën was, en niet was de uiting eener meening over eene in behandeling zijnde zaak, zoo als bij art. 17 der gemeentewet is bedoeld. Het hof heeft Koersen uit dien hoofde veroordeeld tot eene cellulaire gevangenisstraf van 15 dagen.

Gemengde berichten.

Zekere P. de L., 60 jaren oud, in het ziekenhuis alhier verblijf houdende, verkeerde Vrijdag in een beschonken toestand. Bij de Langeviljebrug struikelde hij en viel dien ten gevolge in de gracht. Op het hulpgeroep van een voorbijganger kwam J. C. van den Berg, koopman, te Goes woonachtig, die zich in een nabijgelegen woning bevond, aanloopen en sprong onmiddellijk den drenkeling achterna; het gelukte hem, hoewel voor zich zelven ook met levensgevaar, dien levend aan wal te brengen. Met behulp van andere inmiddels toegeschoten personen per voertuig naar het Ziekenhuis teruggebracht zijnde, werd aan de L. dadelijk geneeskundige hulp verstrekt. Hij is Zaturdag echter aan de gevolgen van het gebeurde overleden.

— Woensdag heeft A. Klapwijk, onder Delft woonachtig, de eerste grasboter aan Z. M. den koning ten geschenke gebonden.

— Volgens de Nieuwe Rotterdamsche courant van 10 April, heeft de brigadier-rijksveldwachter A. van der Pelt, gestationneerd te Schiedam, in vereeniging met den rijksveldwachter A. R. van der Heyden, des nachts te half twaalf uren van den 7 dezer gearresteerd de persoon van Willem van der Bijl, en wel omdat deze voor eene waarde van 226 gulden gekocht hebbende, stijf en sterk beweerde die som aan den verkooper uitbetaald te hebben, en weigerde die som, zooals hij zeide, nogmaals te betalen. In de Haagsche courant wordt naar aanleiding van dit reeds opnieuw gewezen op de noodzakelijkheid om het publiek te behoeden tegen den dikwijls gevaarlijken dienstijver der mindere beambten van de rijkspolicie, waarvan de laatste tijd zooveel voorbeelden opleverde.

— Te Sappemeer is den 8 dezer eene vrouw begraven, Anna Jansen, die den ouderdom van ruim 101 jaren had bereikt, tot op het laatste oogenblik van haar leven het volle verstand bezat en gedurende haar geheele leven geene geneesmiddelen heeft behoeven te gebruiken.

— Het laatst verschenen nommer der Illustrirte Zeitung bevat een artikel over de expeditie in het binnenland van Afrika door freule Tinne, vergezeld van den heer Heuglin en aanvankelijk door nog zeven andere Europeanen, die allen het slachtoffer werden van het klimaat. Bij een overzicht van haren tocht, aan Petermann's Mittheilungen ontleend, zijn eenige fraaie houtsneden gevoegd, waarvan eene het afbeeldsel onzer ondernemende landgenoote bevat, die, zoo als de *Illustrirte Zeitung* zegt, voor eene jonge dame, welke de natuur en het geluk kwistig hebben bedeeld met alle gaven die zij zou kunnen wenschen, zulk een zeldzamen hartstocht heeft voor ontdekkingsreizen, dat haar enthusiasmus zich door niets, zelfs niet door de grootste rampen die een reiziger treffen kunnen, laat bedwingen. Freule Tinne is te Kaïro gebleven om later van daar hare onderzoekingsreizen voort te zetten.

— Bij het Engelsche parlement is eene statistiek ingediend, tot aanwijzing van de resultaten der pogingen, door de Engelsche regeering tegen den slavenhandel aangewend. Daaruit blijkt dat van 1843 tot 1864 in de Britsch West-Indische koloniën 173,666 en op Mauritius 313,538 immigranten en vrije Afrikanen zijn aangevoerd. Onder het eerstgenoemde cijfer waren begrepen 90,200, en onder het laatste 310,592 koelies uit Oost-Indië, die vervolgens over de West-Indische koloniën verdeeld zijn. Van het gezamenlijk aantal zijn er 2,479 rechtstreeks van aangehouden en veroordeelde slavenschepen gekomen. In eene tweede daarbij gevoegde statistiek komt eene, hoewel zeer onvolledige opgaaf voor betreffende de immigranten die in het genoemd tijdsverloop van de West-Indische koloniën en Mauritius naar hun vaderland zijn teruggekeerd, met vermelding van het aan hen uitgekeerde loon. Volgens de aanteekeningen zijn er in het gelijknamig tijdvak van Jamaica 1,844, uit Britsch Guiana 5,879 en van Mauritius 78,878 vertrokken.

— Woensdag namiddag is het onder de gemeente Ginneken gelegen mastbosch van Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden voor een groot gedeelte een prooi der vlammen geworden; meer dan vier bunders zijn door de vlammen vernield.

— De Italia bevat weder een artikel over den toestand op Sicilië, die, indien het waar is wat zij zegt, inderdaad allertreurigst zou wezen. De schets is echter zoo kleurig, dat men ze niet aan de natuur getrouw kan achten. De camorra, het geheime genootschap dat sinds lang een vloek voor Italië is, zou er de schuld van zijn. Zij legt aan alle winkeliers eene brandschatting op, die deze dan maar op de verbruikers moeten verhalen. Zoo kost het brood te Palermo, waarvan de verkoopprijs zou wezen 21 centimes, 50 centimes daar bijna alle bakkers tot de camorra behooren, en de andere het niet wagen durven hunne waar voor lager prijs te verkoopen. Een gezeten burger richtte eene broodfabriek op om aan de armen het brood goedkooper te geven; toen hij van eene vergadering met zijne medeleden terugkwam werd hij op klaarlichten dag, des namiddags te 2 uren, in de Toledostraat vermoord, niettegenstaande hij in zijn rijtuig gezeten was. Een persoon, die op de achterbank gekomen was, reikte met zijn arm in het rijtuig, stootte hem zijn dolk in den hals, stond toen bedaard van zijne plaats en ging, alsof er niets gebeurd was, verder. Honderden waren getuigen van den moord, maar niemand stak een hand uit om hem te grijpen, omdat men bevreesd was voor de camorra. Generaal Raccagni maakt melding van een proces, waarvan alle getuigen à charge werden vermoord en in een ander proces waren 14 personen gedagvaard en tot den laatste toe werden zij vermoord. Wat de geestelijkheid in Palermo betreft, in een rapport van den onlangs overleden generaal Raccagni wordt als een voorbeeld aangehaald, dat twee kanunniken der kathedraal, die des morgens twist hadden gehad over 40 lires uit de kerkfondsen, elkaar eenige uren later op het plein voor de hoofdkerk ontmoetten. De een haalde een pistool met dubbelen loop te voorschijn en schoot den ander dood. De moordenaar trad bedaard de kerk binnen en verrichtte zijne kerkelijke bedieningen, alsof er niets ware voorgevallen.

Meteorologische waarnemingen,

gedaan op 's rijks werf te Vlissingen, des middags 2 ure April 1865.

Datum.	Wind. Richting.	Wind. Kracht.	Barometer bij 0o.	Thermometer C.	betrekkelijke vochtigheid.	Spanning van den damp.	Regen in 24u.	*Aanmerkingen.*
9	N. NO.	5	768.9	16.6	0.74	10.52	0.0	heiig en helder.
10	N.t. O.	6	769.1	13.7	0.70	8.42	0.0	heiig licht bew. held.
11	Z. ZO.	3	769.9	12.1	0.68	7.46	0.0	heiig en helder.
12	NOost.	6	763.7	16.2	0.61	8.59	0.0	licht bew. heiig held.
13	W. NW.	3	762.2	12.2	0.90	9.82	0.0	licht bewolkt heiig.
14	O. t. Z.	3	761.0	19.2	0.66	10.67	0.0	l. bew. heiig donder.
15	NOost.	4	765.5	17.4	0.78	11.62	1.0	licht bew. mist. betr.

Thermometerstand.

15 April 's av. 11 u. 52 gr.
16 " 's morg. 7 u. 52 gr. 's midd. 1 u. 71 gr. 's av. 11 u. 58 gr.
17 " 's morg. 7 u. 59 gr. 's midd. 1 u. 76 gr.

Buitenland.

Algemeen overzicht.

De val van de hoofdstad der zuidelijke staten in Noord-Amerika mag als een hoogst belangrijk feit in de geschiedenis worden opgeteekend. Het einde van den burgeroorlog mag thans als nabij beschouwd worden en tevens de herleving der Vereenigde Staten, bevrijd van de slavernij en met republikeinsche staatsinstellingen, welke de proef zoo zegevierend hebben doorstaan. Wel kan men nu echter nog niet zoo spoedig de geheele onderwerping van het Zuiden te gemoet zien en zou men zich zeer moeten verwonderen indien het fiere Zuiden, zelfs na het verlies zijner hoofdstad, niet nog eenigen tijd in het binnenland den gewapenden tegenstand *voortzette*, maar, voorzoover wij kunnen nagaan, is thans van geen eigenlijken oorlog meer sprake. Met belangstelling worden daarom nadere mededeelingen uit Amerika te gemoet gezien om te kunnen nagaan in hoeverre het overschot van Lee's leger in staat is om nog langer het veld te houden tegenover den generaal Grant.

De tijdingen uit Amerika hebben te Parijs een ontzaggelijken indruk gemaakt en de vrees voor verwikkelingen in Mexico is bij *velen toegenomen*, al trachten de officieuse dagbladen de bevolking te dien opzichte gerust te stellen. De laatste episode der beraadslagingen in het wetgevend lichaam is ten gevolge der Amerikaansche berichten dan ook minder besproken en gecommentarieerd geworden dan anders wel het geval zou geweest zijn.

In de zitting van Zaterdag heeft de heer Rouher, namens de regeering den heer Thiers beantwoord en op de tegenstrijdigheid gewezen der vroegere gevoelens van dezen redenaar met zijne tegenwoordige. De Fransche regeering zou, wat Rome betreft, zonder ongeduld en overijling, maar ook zonder zich te storen aan hartstochtelijke beschouwingen, de conventie van 15 September ten uitvoer leggen. Wat Frankrijk betreft, zeide de heer Rouher voorts op eene nadere interpellatie — als wij dit woord omtrent het wetgevend lichaam mogen bezigen — „erkent het tractaat twee coëxisterende souvereiniteiten, die van den paus en die van Victor Emmanuel; het amendement is dus nutteloos; de zin daarvan ligt reeds in het adres en in de troonrede.” Met deze verklaring moest men zich weder voorloopig tevreden stellen, zonder daarom eenigszins nader te hebben vernomen wat de Fransche regeering doen zal bij de eventualiteit, waarop een groot deel der Italiaansche natie thans zijne hoop vestigt.

De laatste paragraaf van het ontwerp-adres werd vervolgens aangenomen en met groote meerderheid daarop het geheele ontwerp, hetwelk als naar gewoonte bij deputatie aan den keizer zal overhandigd worden.

De Fransche natie heeft op nieuw met een blik op Europa aanleiding kunnen vinden om trotsch te zijn op hare positie. Vroeger verlangden de liberale mannen in Frankrijk „de vrijheid als in Oostenrijk,” thans zal men „de vrijheid als in Rusland” kunnen wenschen. De regeering te St. Petersburg toch heeft een wetsontwerp op de drukpers doen aannemen, waarbij het Fransch stelsel van bestuur over de dagbladpers zeer verzacht wordt. De czaar erkent dat de betrekking van journalist hare gevaren heeft en dat men zich bloot stelt om een dagblad na drie waarschuwingen — een meer dan in Frankrijk — te zien opheffen, waartoe echter een senaatsbesluit noodig is. Tot dusverre alzoo zijn de bepalingen in het algemeen gelijk aan die in Frankrijk.

De czaar heeft echter de censuur ingesteld ten gerieve van elk die gerust wil slapen na het schrijven van een dagbladartikel. Hij behoeft zijn stuk daartoe slechts eerst naar de hiertoe bestemde commissie te zenden en na verlof tot openbaarmaking te hebben verkregen, kan hij veilig zijn. Rusland is alzoo thans el dorado van de uitgevers van dagbladen te Parijs geworden, die al zoo dikwijls hebben gesmeekt om de censuur. De vrijzinnige Fransche regeering wil tot zulke tyrannieke maatregelen niet overgaan, maar vindt het meer vrijzinnig om de keuze te laten tusschen zwijgen of het gevaar van door spreken zijn dagblad te zien opgeheven. Zoo moet dan de Fransche natie reeds aan de Russische hare meerdere vrijheid benijden.

„Terwijl de Oostenrijksche dagbladen hunne heftige aanvallen tegen de regeering te Berlijn *voortzetten en* aandringen op krachtige maatregelen tegen Pruisen en zijne plannen met Sleeswijk-Holstein, wordt door de Oest. Zeitung een bericht medegedeeld, hetwelk belangrijk is maar zoo in tegenspraak met de politiek van Oostenrijk dat eene nadere bevestiging de geloofwaardigheid daarvan moet uitmaken. Volgens dit dagblad *toch zou het Oostenrijksch eskader der Baltische zee* uit Weenen bevel hebben ontvangen om het anker uit te werpen op de reede van Kiel en aldaar *gestationeerd* te blijven. Mocht dit onwaarschijnlijk bericht intusschen bevestigd worden dan zou daaruit meer dan ooit blijken dat Engeland voor het oogenblik te Weenen al zijn invloed gebruikt om eene inlijving van de hertogdommen te beletten. Dat hieruit allerbelangrijkste verwikkelingen zouden kunnen voortvloeien is duidelijk, want de heer von Bismarck zou zich in de tegenwoordige omstandigheden en na al het voorgevallene wel niet *willen onderwerpen aan den heer von Mensdorff.*

Te Weenen wordt in de laatste dagen weder gesproken van den terugkeer der *Oostenrijksche regeering tot* het Februarij-statuut in Hongarije, waarbij dus keizer Frans Jozef tot koning van dit rijk zou moeten gekroond worden. Waar dergelijke uitersten binnen zoo kort een tijdsverloop worden besproken, daar mag men wel aannemen dat de regeering ten opzichte van Hongarije hare weifelende staatkunde nog niet heeft verlaten.

Uit Berlijn wordt gemeld dat de keizer van Rusland aldaar op 27 April wordt verwacht, om de keizerin te *gemoet te reizen en met haar naar* de Rusische hoofdstad terug te keeren.

In den Spaanschen senaat is de regeering over de voorgevallene ongeregeldheden geïnterpelleerd geworden. De minister van binnenlandsche zaken gaf hierop te kennen dat de houding der menigte en de kreten tegen onschendbare personen aangeheven het uiteendrijven der menigte noodig maakten. De bevolking van Madrid had intusschen getoond dat het geenszins met de *oproerigen instemden.* „De regeering — aldus eindigde de minister Gonzales Bravo — heeft vast besloten om de orde te handhaven en zij zal niet dulden *dat men in de straten* aangelegenheden bespreekt, welke in de wetgevende vergadering te huis behooren. De regeering zal vastberadenheid met gematigdheid trachten te vereenigen, maar als de onrustst okers naar de wapenen mochten grijpen dan zal zij geweld met geweld keeren en tegenover het zwaard, het zwaard gebruiken.” — Naar onze meening ligt in de woorden des ministers zelven het bewijs opgesloten, dat de ongeregeldheden van ernstigen aard *zijn geweest en men voor* eene herhaling vreest.

Te Madrid hebben tot dusverre de ongeregeldheden der laatste dagen zich naar het schijnt niet herhaald. De gisting onder de bevolking blijft echter steeds voortduren en de regeering heeft eene proklamatie uitgevaardigd, waarin op zeer dreigenden toon wordt verklaard dat alle pogingen tot oproerige beweging met geweld van wapenen zullen worden onderdrukt.

Bemachtiging van Richmond.

Reeds in de tweede editie van ons vorig nommer deelden wij de belangrijke tijding mede dat Richmond, de hoofdstad der confederatie in Amerika, in handen der noordelijken was gevallen. Gedurende de driedaagsche veldslag, welke aan deze inneming voorafging en waarbij men ook Petersburg op den vijand veroverde, verloor de generaal Grant, bevelhebber der Unie-troepen ongeveer zeven duizend *man*. Het verlies van den vijand, door den generaal Lee aangevoerd, welke zich naar Lynchburg terugtrok, was ontzettend. Dit bedroeg ongeveer vijftien duizend man aan dooden en gekwetsten; meer dan honderd stukken geschut en vijf en twintig duizend man zuidelijken vielen den overwinnaar als buit en krijgsgevangenen in handen.

Nadere bijzonderheden omtrent de beslissende nederlaag der Amerikaansche „rebellen” en de bemachtiging hunner hoofdstad door de noordelijken ontbreken nog voor het grootste gedeelte. Aan eene mededeeling uit New-York afkomstig van den berichtgever van the Times ontleenen wij echter het volgende: Reeds van Donderdag 30 Maart manoeuvreerde de generaal Sheridan aan den rechtervleugel van Lee, ten einde hem uit zijne stelling voor Petersburg te verdrijven. De aanvallen der noordelijken op dien dag mislukten echter geheel, en zelfs versterkt door het legercorps van den generaal Warren werd een hernieuwde aanval op Vrijdag door de zuidelijken afgeslagen. Op Zaturdag 1 April nam de genaal Sheridan het kommando, ook over Warren's legerafdeeling, op zich en thans werd de aanval met een gelukkiger uitslag ondernomen, zoodat de Zuidelijken, met verlies van veel manschappen hunne versterkte positie voor Petersburg moesten verlaten.

Zondag 2 April begon daarop, op bevel van Grant, de aanval langs de geheele linie. Met de grootste woede en verbittering werd gedurende deze beslissende twaalf *uren* van beide zijden gestreden, want de twee opperbevelhebbers wisten wat daar op het spel stond. Bij het invallen van den nacht was het den generaal Lee echter duidelijk geworden dat geen dapperheid en krijgsbeleid hem meer de overwinning kon doen behalen, en dat, met het oog op de verschillende punten, welke Grant reeds bezet had, alleen een overijlde aftocht de geheele vernietiging van zijn leger zou kunnen beletten.

Lee gaf *derhalve bevel tot ontruiming van Petersburg* en van Richmond met last om op Lynchburg terug te trekken. Deze aftocht werd met zooveel talent ten uitvoer gebracht dat Grant's veldpiketten eerst met het aanbreken van den dag bemerkten dat Richmond en Petersburg verlaten waren. Onmiddellijk werd daarop een belangrijk gedeelte van Grant's troepen den terugtrekkenden vijand ter vervolging nagezonden en Grant bezette intusschen Petersburg en Richmond, alwaar hij *slechts weinig vernield vond. De president der* „Vereenigde Staten”, Lincoln, heeft Maandag daarop, 3 April, te Petersburg en te Richmond zijn intocht gedaan en ook een bezoek gebracht aan de thans verlaten woning van den heer Jefferson Davis, die met het gansche bestuur der zuidelijke confoederatie zich, onder Lee's hoede, mede naar Lynchburg heeft begeven. Mocht hij worden gevangen genomen, dan schijnt hij, met het oog op de woorden van den vice-president der Unie, Johnstone, veel gevaar te loopen om het leven te verliezen. Op eene meeting te Washington toch zeide de heer *Johnstone dat als de* president Davis werd gevangen genomen men hem zou ophangen, twintig maal hooger dan Haman. Het is intusschen wel waarschijnlijk dat dit beschouwd moet worden als eene der zinverbijsterende vreugdebetuigingen, welke te Washington werden vernomen toen de belangrijke tijding van Richmond's val aldaar aankwam. De bij dergelijke gelegenheden gebruikelijke kanonschoten, illuminatiën, toespraken enz. bleven ook te Washington niet achter *en deze waren hier waarlijk als uitin*gen van de stemming der bevolking te beschouwen.

De berichten uit New-York spreken ook als ter loops van eene toespraak van den heer Seward, waarin deze zou gesproken hebben over de te volgen politiek na den oorlog. Indien de Amerikaansche bevolking dit mocht goedvinden, zou de regeering, volgens den heer Seward, eene staatkunde van non-interventie willen toepassen. Indien Engeland billijk en rechtvaardig was, zou ook Canada niet verontrust worden.

De Fransche dagbladen maken hieruit reeds op dat Mexico alzoo in rust zal worden gelaten door eene herstelde Unie. Daargelaten echter dat dit alles slechts uit een telegram is geput, waarin Richmond's val het hoofddenkbeeld uitmaakte, moet men niet vergeten dat de heer Seward steeds de handhaving van Monroe's beginsel op den achtergrond heeft gesteld, sedert de vestiging van Maximiliaan's keizerrijk een fait accompli was geworden. Eene redevoering waarin hij nader die gevoelens ontwikkeld heeft behoort dus niet tot de onwaarschijnlijkheden; maar men zal zich herinneren hoe wij nog onlangs in een artikel over Monroe's beginsel de verschillende uitingen van de volksvertegenwoordiging te Washington nagingen, welke uitingen in strijd waren met de gevoelens van den heer Seward. Nog versch in het geheugen bovendien ligt het afkeurend votum der kamer van afgevaardigden over Seward's depêche aan Frankrijk, waarin bij de krachtige uiting der kamer ten gunste van Monroe's beginsel eenigszins had verzacht.

Handelsberichten.

Graanmarkten enz.

Axel 15 April. Tarwe ƒ6.90 à ƒ7.45; Rogge ƒ5.15 à ƒ5.35; Wintergerst ƒ4.65 à ƒ5.05; Zomer dito ƒ3.85 à ƒ4.10; Haver ƒ3.15 à ƒ3.75; Paardenboonen ƒ5.60 à ƒ5.85; Duivenboonen ƒ6.55 à ƒ6.80; Bruineboonen ƒ7.45 à ƒ8.40; Groene erwten ƒ6.30 à ƒ6.75; Geele dito ƒ6.05 à ƒ6.55; Boekweit ƒ5.60 à ƒ5.85.

Prijzen van effecten.

Amsterdam 15 April.

Nederland.	Certific. Werkelijke schuld	2½ pct.		61 3/16
	dito dito dito	3	„	72 3/16
	dito dito dito	4	„	95⅛
	Aand. Handelmaatschappij	4½	„	—
België.	Certificaten bij Rothschild	2½	„	—
Rusland.	Obligatiën 1798/1816	5	„	96¼
	Certific. Hope & co.	4	„	—
	Oblig. dito 1855, 6e serie	5	„	82⅜
	dito. dito Leening 1860	4½	„	85¼
	Certificaten	6	„	44¼
	Aand. spoorweg		„	188½
Polen.	Schatkistobligatiën	4	„	—
Oostenrijk.	Obligatiën metalliek	5	„	62 3/16
	dito 1847/1852	2½	„	31¼
	dito rente Amsterdam	5	„	79¼
	dito nationale	5	„	65¼
	Bankactiën	8	„	862
Italië.	Leening 1861	5	„	60½
Spanje.	Obligatiën (binnenlandsche)	3	„	42⅛
	dito 3 thans	2½	„	41
	Amortisable schuld		„	—
Portugal.	Obligatiën 1853	3	„	47
	dito 1856—1862	3	„	46⅛
Griekenl.	dito (blauwe)	5	„	—
Turkije.	Obligatiën (binnenl.)	6	„	51⅛
Vereen.Stat.	dito (1882)	6	„	64¼
Illinois.	dito	7	„	69¾
Mexico.	dito	3	„	26
Grenada.	dito afgestempeld	4¾	„	—
Venezuela	dito	3	„	17¼

Zeetijdingen.

Gisteren is te Veere binnengekomen de Nederlandsche hoekerschooner *twee Gebroeders*, gezagv. H. Persoon, van Newcastle met kolen naar Middelburg, en heden naar zee gezeild de hoekerschooner *Adriana Francisca*, gezagv. J. van Eyk, in ballast van Middelburg naar Newcastle.

Weldadigheid.

Diakenen der evang. luthersche gemeente maken met dankbare blijdschap melding van de ontvangst van een pakje, inhoudende *f* 5, onder letter S, gevonden in de kerkcollecte van den eersten Paaschdag.

Middelburg, den 17 April 1865.

FR. CREDÉ, presid. scrib.
C. A. H. BILLERBECK, diaken.

Advertentien.

Bevallen van een' Zoon H. J. SWAAN, Echtgenoote van
Middelburg, P. MEERTENS.
den 16 April 1865.

Heden overleed na een smartelijk lijden, in den ouderdom van 60 jaren, onze Zuster en Behuwdzuster, Mejufvrouw G. H. I. CRAMER.

Middelburg, Namens Broeders en Zusters,
den 16 April 1865. D. A. VAN DE KREKE.

Gerechtelijke Aankondiging.

Bij Brieven van meerderjarig-verklaring, verleend door den Hoogen Raad der Nederlanden den 31 Maart 1865, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van den 10 April 1865, no. 65, geregistreerd den 13 April 1865, zijn aan CHRISTIAAN DRONKERS, gedomicilieerd te Middelburg, gegeven al de rechten bij de wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van artikel 478 van het Burgerlijk Wetboek.

C. J. FRANÇOIS,
Procureur bij den Hoogen Raad,

VEEMARKT TE WESTKAPELLE

op Vrijdag den 21 April 1865.

DE BRAND-VERZEKERING-MAATSCHAPPIJ

HOLLAND,

sedert 1859 gevestigd te DORDRECHT,

MET EEN MAATSCHAPPELIJK

KAPITAAL VAN *f* 500,000,

vraagt **AGENTEN**, op die plaatsen waar zij tot heden nog niet vertegenwoordigd is. Adres met franco Brieven ten Kantore van Directeuren.

BEKENDMAKING.

De COMMISSIE uit het Provinciaal GERECHTSHOF in Zeeland, te zamengesteld ter voldoening aan art. 11 der wet op het Notarisambt van den 9 Juli 1842 (Staatsblad no. 20), tot het afnemen der Examina van hen die verlangen mochten om naar het ambt van Notaris te dingen, maakt bij deze aan de belanghebbenden bekend, dat zij tot het bedoelde einde zal vaceeren op Woensdag den 24 Mei aanstaande, des voormiddags te tien uren, en volgende dagen, is 't nood, in een der vertrekken van het Hofgebouw.

De Commissie herinnert voorts de Adspiranten aan de voorschriften van art. 13 der voorschrevene wet, en verlangt overigens dat zoodanige stukken, welke aan haar moeten worden ingezonden, tijdig en portvrij zullen worden bezorgd ter Griffie van den Hove.

Middelburg, den 15 April 1865.

De Commissie voornoemd,
A. W. SNOUCK HURGRONJE,
De Procureur-Generaal, Raadsheer,
in Zeeland, J. P. VAN DER BILT,
M. VERBRUGGE. Raadsheer.

De Notaris P. VAN DE GRAFT zal op Woensdag den 19 April 1865, des avonds te 8 uren, op de Bovenzaal van de Societeit DE VERGENOEGING, op de Groote Markt te Middelburg, in het openbaar, bij opbod en afslag, te koop aanbieden:

EEN HUIS EN ERF,

staande en gelegen op het Molenwater, wijk E no. 48.

Grondlasten *f* 6.51.

Hetzelve is daags vóor en op den verkoopdag te zien, van des morgens 10 tot des namiddags 3 uren, op vertoon eener toegangkaart, gratis te bekomen ten Kantore van genoemden Notaris.

OPENBARE VERKOOPING

op Vrijdag den 21 April 1865, op de Wal B 44 te Middelburg, ten overstaan van den Notaris D. VERHULST, van

EEN FRAAIEN INBOEDEL,

bestaande in een Mahoniehouten Linnenkast, dito Buffetkastje, Chiffonière, een Eikenhouten Ledekant met Behangsel, Bedden en Toebehooren, Ronde-, Speel-, Wasch-, Lade- en andere Tafels, Stoelen met zwarte Zittingen, Canapé, Spiegels en Schilderijen, twee Pendules, Porcelein, Kristal, Glas en Roomkleur, Koper-, Tin-, Verlakt en IJzerwerk, Kachels, eene Cuisinière, Tapijten, Karpetten, een Mangel, Leksteenen en veel meer andere Goederen.

Alles op Donderdag te voren van 10—12 en van 2—5 uren voor een ieder te zien.

L. C. HONDIUS,
Ondernemer van Openbare Verkoopingen,
Taxateur en Boedelschikker.

De Notaris P. LOEFF zal op Maandag den 1sten en zoo noodig op Vrijdag den 5den Mei 1865, des morgens te 9 uren, te **Sir Boudewijnskerke** onder de gemeente Zoutelande, op de Hofstede bewoond geweest door wijlen CORNELIS JANSE, in het openbaar te koop aanbieden:

Beestiaal, Bouw-, Melkers- en Zoldergereedschappen, Meubelaire Goederen en Huisraad;

bestaande in: 5 Paarden oud 5, 8, 20, 22 en 1 jaar, 8 Melkkoeien, 2 Kalfdragende Vaarzen, 5 Weivaarzen, 8 eenjarige Vaarzen, 2 Stieren, 8 Kweekkalvers, 2 Melkschapen, 3 Lammers en een Weer, een vet Varkentje, 2 Mestput-Varkens, 35 Hoenders en een Haan, 20 Eenden, een Hond en Hok, 2 Menwagens, een Marktwagentje, een Driewielskar, 4 Ploegen, 10 Eggen in soort, een Sleepdeur en Voorsleper, een Rolblok, een derde in een Molbord, 2 Veld- en 3 Leggergangen, 2 Kruiwagens, een Windmolen, Geeselstoel en Steen, Snijmolen, Snijbak, een ZAADZEIL, Paardenwant, Zeiltjes, Tobben, Bakken, Vaten, Heuldeelen en Posten, Damstaken en Horden, Hooi, drooge en groene Mutsaard, Tronken en Zaadstroo. Voorts Zeeften, Maten, Schoppen en Zakken; een Karn en Pols, Room- en Melktonnen, Botertob, Emmers en verdere Bouw-, Melkers- en Zoldergereedschappen, en eindelijk Meubelaire Goederen en Huisraad, waaronder: een Kabinet, een Bureau, twee bruine Kasten, twee Tafelkastjes, een Klok, twee ijzeren Platen, vijf Bedden met Toebehooren, Tafels, Stoelen, Tin-, Koper- en IJzerwerk, Porcelein-, Aarde- en Glaswerk, een Spekkast, Spek, Reuzel, Aardappelen en hetgeen meer zal worden geveild.

NB. Men zij bedacht dat de Verkooping precies te 9 uren zal beginnen.

Notarishuis.

VERKOOPING op Dinsdag den 2 Mei 1865, van

EEN FRAAIEN INBOEDEL.

Nader en breeder te adverteeren. Zindelijke Goederen kan men van heden af nog bijbrengen.

L. C. HONDIUS,
Ondernemer van openbare Verkoopingen,
Taxateur en Boedelschikker.

OPENBARE VERKOOPING door den Notaris WOUTERSEN, Vrijdag 5 Mei 1865, 's avonds half acht uren, op de Bovenzaal van de Societeit DE VERGENOEGING, van:

1. Een **HUIS** met **SCHUURTJE** en verdere gevolgen, op den Aanleg tusschen de Koe- en Noordpoort te Middelburg, met den **Tuingrond** daarbij behoorende;
2. Een **HUIS** en **Gevolgen** in de Winterstraat te Middelburg, C no. 102, in twee afzonderlijke partijen verhuurd wordende.

Daags vóor en op den Verkoopdag 's morgens van 10 tot 12 en 's middags van 2 tot 5 uren te bezichtigen.

Nadere inlichtingen verkrijgbaar bij bovengenoemden Notaris en bij ANTH. KLAASSE Mr. Metselaar, Langevijle.

UIT DE HAND TE KOOP 5 stuks **BALKEN**, zwaar 22 bij 17 lang 6 Ellen met **Kapgebinten**, zeer geschikt tot verplaatsing. Te bevragen te West-Souburg bij ABRM. JOZIASSE.

Door vertrek eener Familie naar buiten 's Lands wordt te Vlissingen TE KOOP aangeboden voor de som van *f* 250, eene goed geconserveerde **PIANINO.** — Te bevragen bij den Boekhandelaar MESTDAGH te Vlissingen.

Bij den Bloemist A. BLAAS Ez., zijn tot de onderstaande prijzen te bekomen **extra fraaie nieuwe**

DHALEA'S,

die uitmunten door sierlijken vorm en rijke kleurschakeering der Bloemen.

100	stuks in	differente soorten	*f* 22,50.
50	„ „	50 fraaie soorten	„ 12,50.
25	„ „	25 „ „	„ 7,50.
12	„ „	12 extra „	„ 4,80.
6	„ „	6 „ „	„ 3,—.

Verloren

Zaturdag namiddag een **Portemonnaie met eenig GELD.** De vinder wordt beleefd verzocht aanwijzing te doen bij den Boekdrukker MILBORN.

Terstond eene **Meid** benoodigd L no. 108.

Ten behoeve van een edel doel.

DE ONDEROFFICIERS-VEREENIGING zal op Donderdag den 20 April a. s. in den SCHOUWBURG opvoeren: DE STRUIKROOVERS VAN CALABRIE, Tooneelspel met zang in drie Bedrijven. — Daarna: DE VERSTROOIDEN, Blijspel in een Bedrijf. — Ten slotte: DE UNIFORM-ROK VAN DEN VELDMAARSCHALK WELLINGTON, Blijspel in een Bedrijf.

Prijzen der Plaatsen: Eerste Rang *f* 1,49; Tweede Rang *f* 1; Derde Rang *f* 0,75; Vierde Rang *f* 0,30.

Aanvang te 7 uren. SCHEERS.
Middelburg, 17 April 1865. Directeur.

Middelburgsche Maatschappij van Stoomvaart.

Dienst tusschen Middelburg en Rotterdam.

April 1865.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Dinsdag	18	's morg.	6 uur.	Dinsdag	18	's midd.	12,30
Donderd.	20	„	7	Woensdag	19	„	12,30
Vrijdag	21	„	7,30	Vrijdag	21	„	12,30
Zaturdag	22	„	9	Zaturdag	22	's morg.	6 uur.
Zondag	23	„	10	Zondag	23	„	7
Maandag	24	„	11	Maandag	24	„	7
Dinsdag	25	„	11,30	Dinsdag	25	„	8,45
Donderd.	27	„	6	Woensdag	26	„	8,45
Vrijdag	28	„	6	Vrijdag	28	„	10,30
Zaturdag	29	„	6	Zaturdag	29	„	10,30
Zondag	30	„	6	Zondag	30	„	10,30

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.